

Una vida feta mestratge: Joan Fuster

MARGARIDA MUSET I ADEL*

Homenatjar un intel·lectual que, com Joan Fuster, ha dedicat una part molt important de la seva vida a produir cultura és sempre un deure per als pobles, i encara més quan aquests pobles tenen una cultura molt viva però, a la vegada, sense poder.

Per als pobles com el nostre, la memòria col·lectiva ha d'ésser conreada com un deure i com un dret i, sobretot, ha d'ésser transmesa a les noves generacions, per tal que el poble i la cultura puguin sobreviure.

Pels professionals de l'ensenyament, i pels homes i dones interessats en aquest àmbit de l'activitat humana, Joan Fuster, i sobretot la seva obra literària, ha d'ésser objecte d'aprenentatge ineludible, però també la seva personalitat com assagista ha de resul-

tar un paradigma a tenir en compte.

La publicació, l'any 1962, de la seva obra *Nosaltres els valencians*, en una època històrica gens propícia a expressar i publicar pensaments tan lúcids i, a la vegada, tan crítics i punyents com hi ha en aquesta i d'altres obres posteriors, ens fa considerar Joan Fuster un punt de referència per a tots els seus conciutadans i també, possiblement, per a totes les generacions posteriors. La pertinença al poble valencià i català no és còmoda ni confortable; és una tasca continuada i sempre compromesa entre cada persona, les seves arrels i el seu poble. Cal que els nois i noies i els joves d'aquest país no oblidin mai d'on provenen i qui són. Només així podran construir lliurement el seu futur.

El coneixement de l'obra

fusteriana, de l'actitud humana i del context social i cultural que l'ha feta possible, tot i que eren tantes les dificultats i els pals a les rodes en què es trobà, tenen, sens cap mena de dubte, el gran valor de l'exemple, que tan útil resulta en l'acció pedagògica.

A les escoles dels països que compartim la mateixa llengua i que conformem una única cultura, la figura de Joan Fuster hi ha d'ésser present pels valors que tant ha defensat i que són imprescindibles avui com ho foren en altres temps: la identitat, la llibertat, la solidaritat.

Que per molts anys puguem gaudir de pensadors i d'intel·lectuals com ell.

* Secretària del Consell Escolar de Catalunya

Arxiu: Boix - García.